

Postaládánk e heti összeállításában hiába keresi az olvasó a „Válaszol az illetékes” fejezetet, mert mi sem találtunk a szerkesztőségbe érkező levelek között olyat, melyben valamelyik lapunk hasábjain közzétett észrevételre reagáltak volna az illetékesek. Pedig az olvasók leveleiből összeállított, hétről hétre megjelenő válogatás célja éppen az, hogy a közreadók bejelentésekre felhívja a figyelmet. S ha netán azért nem fognak tollat azok, akiknek kötelességük volna, hogy egy-egy észrevételre válaszuljanak, mert csip-csup, jelentéktelen ügyeknek vélik az általunk megjelentetett panaszokat — vitába szállunk velük. A lakosság közérzetét, az emberek hangulatát ugyanis döntően befolyásolják a mindennapok bosszúságai, ahogyan a kellemes benyomások is alakítják véleményüket. Kérjük tehát az illetékeseket, segítsék munkánkat azzal, hogy válaszolnak a közzétett észrevételekre!

Buszról, villamosról

Aligha akad olyan Postaláda, melyben ne adnánk hangot olvasóink közlekedéssel kapcsolatos gondjainak. Érthető ez, hiszen a közlekedés olyan téma, melyhez mindig, mindenkinek van hozzájárulása. E héten Varga Károlyné (Maros utca 9—13.) olvasónk leveléből idézzük, aki egyrészt a múlt héten megjelent összeállításunkban közzétett sorokhoz fűz hozzá néhány gondolatot. Akkor arról írtunk, hogy sok fiatal nem adja át a helyét a villamoson az idős, szemmel láthatóan gyenge, beteg embereknek. Olvasónk ezt elítéli, csakúgy, mint azoknak a kisgyerekes szülőknek a magatartását, akik kisgyerekeiket lucskos, sáros időben is az ülésekre állítják. Nem törődnek azzal, hogy így összepiszkítják az üléseket, és sok bosszúságot okoznak azoknak, akik ruhájukat felvéve, állva kénytelenek utazni. Olvasónk másik észrevétele a busz- és a villamosvezetők „vezetési stílusával” kapcsolatos. Mint írja — s hasonló észrevételekkel már mások is megkerestek bennünket —, sok vezető túlméltos, s nemegyszer az utasokra csúskál az ajtó. Efelé incidensnek nap mint nap tanúi lehetünk, s úgy véltük, igazza van olvasónknak, amikor azt írja: az esetleges késéseket nem ily módon kell behozni.

Ismét „terítéken” az autóbuszokon felszerelt jegyautomaták ügye. Noha jól ismerjük a Volán álláspontját e téren, miszerint a jegyautomatákat nem cserélik ki a villamosokon használatos, csupán érvényesítésre szolgáló szerkezetekkel, mégis kénytelenek vagyunk ismét szólni erről, a sokaknak nap mint nap bosszúságot okozó gondról. Nevezetesen arról, hogy az automaták sajnos igen gyakran „megmakacsolják” magukat, és kétszer, sőt háromszor két forint ellenében sem adnak menetet. Csóti Andrásné (Roosevelt tér 7—9.) olvasónk levele kapcsán mondjuk el ezeket az észrevételeket. Leveleiről ugyanis ismerősöivel egyetemben nemegyszer került ilyen helyzetbe. Szerencsére legutóbb kollégái bizonyíthatták az ellenőrtől, hogy olvasónk nem potyázott, s négy forintot dobott az automatába, hiába. A büntetés így elmaradt. Ezzel meg is oldódott minden, mondhatnánk, ám ne érjük be ennyivel. Kérdésünk: vajon a Volán rendszeresen ellenőriztetni a jegyautomaták működését? Feltételezzük szerint a folyamatos karbantartás az egyetlen módja annak, hogy a már oly sokat emlegetett bosszúságok megszűnjenek.

Ezúttal nem panasz, hanem egy javaslat következik. Az Északi városrész lakói nevében írja Gézi Istvánné, a Csongrádi sugárút 66. szám alól: „Nagyon örülnénk, amikor megnyílna a József Attila sugárúton az új Hóbiárt

Lakók panaszai

Dombi Sándor (Dugonics utca 33.) olvasónknak az okoz bosszúságot, hogy az IKV elrendelte lakásában a villanyszelést. Helyesebben nem is ezért fogott tollat, hanem amiatt, hogy az elektromos szereléseket követő helyreállítási munka hetek óta várat magára. Pedig — mint olvasónk írja — az IKV ígéretet tett arra, hogy a munkálatok végeztével vállalja a lakás kifestését. Vajon meddig kell még a vakolás okozta piszok között élnem? — kérdezi olvasónk.

Huszonöt aláírással érkezett szerkesztőségünkbe levél a Retek utca 19. szám alól, a 805-ös épületből. A ház lakói elkeseredetten panaszkodnak, az idős bosszúságot okozott számukra az, hogy a fűtés és a melegvíz szolgáltatás az épületben enyhén

Nyaktörők

Varjú Istvánné (Hajnal utca 69/A) utcája lakóinak nevében teszi szövé, hogy a járdát, melyet egy évvel ezelőtt a gázcsövek lefektetése miatt felbontottak, még mindig járhatatlan. A Korda utcától a Hajnal utca végéig ugyanis jókora gödrök nehezítik a gyalogosok közlekedését. Az erre lakók ezelőtt egy hónappal már-már reménykedhettek: nemsokára aszfalt borítja a nyaktörőket. Ám korai volt az öröm, mert a megbontott részek ma is aszfalt nélkül díszelnek. Esős időben így a víz és a sár, száraz időben pedig a nagy por okoz gondot.

A József Attila sugárúton lakók többsége villamossal közeli munkahelyét. A társai 5-ös és 6-os útem lakói nevében Kiss Attila azt teszi szövé, hogy a Budapesti körúti, végállomást megelőző megállóhelyeknél még mindig nincs kiépített járdaszegély. Csúszós időben bizony igencsak vigyázniuk kell az idős embereknek és a kisgyermeknek, akik éppen a szülőkhöz érkeznek arra, hogy nehegy megcsúszzanak, s netán a villamos kerekét alá essenek. Olvasónkkal együtt várjuk az illetékesek válaszát: vajon mikor oldódik meg a 4-es villamoson utazók gondja.

Sokat hallottam már a Marx téri vásárlási lehetőségekről. Gondoltam, végre megnézem. „Háttha meglátok valami jobb cuccot!” felkiáltással, pénteken kora reggel ki is mentem a térre.

Nem kell nagyon megérőtetnem magam, hogy a csarnokkal szemben felfedezem a kirakodók maroknyi csoportját. Amint a tömeg közelebe érek, barom bűrű, göndör hajú fiú suhan el melletttem, s tört magyarsággal odasúgja: — Kislány, nem kell farmer? 8 kiló. — Nem, köszönöm. De már itt is a következő: — Van farmerszoknyám, pont magára való. Megnézi? — Nem akarok farmerszoknyát; köszönöm.

Odafurakodok az első asztalhoz. Vajon mit néznek ennyire? Kölni. Hatalmas ibrikékben, elképesztő színekben, sex fel-

Szeptember első napjait, az új tanév kezdete. Azokban a családokban, ahol iskolás korú gyermekek is vannak, megjelennek ilyenkor a már hagyományos, szülőnek, gyerekeknek egyaránt gondot okozó kisebb-nagyobb bosszúságok. Mert ez évben is, a hagyományosnak megfelelően kezdődött minden: a táskák, a fűzetek, a könyvek beszerzése.

Az első hét még véget sem ért, amikor egyik este leányom szabályos jegyzéket nyújtott a még beszerzendő és a legközelebbi rajzórán bemutatandó eszközök, felszerelések listájával. Mivel szerencsére szabad szombat következett, a családi nagytanács úgy döntött, e napon indulunk el beszerezni a listán felsorolt eszközöket. Menet köz-

szólva akadózok. Hogy a radiátorok nem adnak elég meleget — most, jó idő lévén még nem nagy gond. Az már annál inkább, hogy a vízcsapokból is épphogy csak langyosan folydogál a víz. Sok, gyerekes szülő fázékban forrósítja fel a fürdetéshez szükséges vizet, pedig a melegvíz-szolgáltatásért rendszeresen kifizetik a kért összeget. Mint olvasónk írja, a ház lakói már többször, személyesen is panaszkodtak emiatt a Csongor téri irodaházban, ám mindeddig semmiféle érdemi intézkedés nem történt. Minden maradt a régi. Mivel az idő nemsokára hűvösebbre fordul, a lakók szeretnék megnyugtató választ kapni problémájukra.

Tej és kifli

A sütőipari vállalat figyelmébe ajánljuk Juhász Róza (Hunyadi János sugárút 20.) olvasónk észrevételét, miszerint az ELIKER 23-as boltjában reggel 8 óra után már nem kapni péksüteményt. A kora reggel érkezett szállítmány ekkor már elfogy, s a második szállítás — amint azt a vásárlók feltekezik — gyakran el is marad. A környék lakóinak, valamint a főiskolásoknak és az egyetemistáknak, ha csak nem kelnek hajnalban, le kell mondanuk a reggelihez való péksüteményről.

Bózsó Jánosné (Bihari u. 20/B) arra szeretne választ kapni, hogy az élelmiszerüzletekben meddig kötelesek a jegyes tejet kiadni. Olvasónk ugyanis szeptember 16-án, szombaton zárás előtt fél órával már hiába kérte a Retek utcai új Csemege ABC-ben a jegyes tejet. Amint azt kérdésére elmondta, a jegyes tejet időközben értékesítették.

Piacon

Írattal. Mellette szempilla-spirál, bizsu gyűrűk, színjátszó üvegcsillár apró ló-gókkal, kicsi és nagy méretben kópúder. Továbbmegyek. Egy természetes néni gyermekméretű, használt pulóvert nézett ki magának. — Nem kicsi? — kérdezi. — Ugyan, dehogyan! Még rám is nagy! — válaszol a még természetesebb eladó. Jókedvetem alig tudom elfojtani. Esernyők halmaza következik. (Alig használtak, és alig használhatók.) — Seszdeszetpet-nacat forinta. — Akkor nem kell. — Mennyiért akarja? — Szóval meg az eladó magyarul...

Fiatal srác árul kishibás rádiót és magnót. „originál” kazettával. Kétes fehérségű ingek, gyűrött pulóverek, W. C.-ajtóra való műanyag férfi- és női fej, pisiló kisfiú, keret nélkül,

fürdőszobába matricák, mely rága orkanok között válogathatók, de vehetek műbőr kabátot bőrkabát-ként, hóna alatt kis lyuknak, hamis farmert Jeans-felirattal, borostyángyűrűt üvegből 200 forintért, és bolhát (fejtelent és fejtel-tet) ingyen. Kis híján engem is megvesznek egy órára, de nem állók kötélnek.

A vásárolni vágyók többnyire elégedetlenül távoznak, mégsem fogy a tömeg. Vajon miért? Az eladók többnyire nem adnak el semmit, mégis fáradhatatlanul kihozzák használt cuccukat...

Szeged, Bécsei körút 8—16.

Poós Edit

Tanév kezdetén

ben ki is derült, hogy jól döntöttünk, amikor nem egy közönséges hétköznapi, munkaidő utáni kevéske idejét akarunk igénybe venni erre a célra. Minden papír-üzletben óriási tömeg; sok-sok szülő kis cédulával a kezében keresgél, kérdezik, és bosszúságnak érzik ezen a délutánon. Két-három boltba is el kell menni, s a végén még mindig hiányzik valami. Például ahol tollszár volt, ott nem kaptunk rediszolát, vagy volt ecset, de hiányzott a festék és így tovább. Miután röpkét két óra alatt a maroknyi rajzfelszerelést és -eszközöt beszereztük — „potom” száz forintért —, kiderült, hogy amire rajzolni, festeni kellene, a tízfélres rajzlap nincs se égen, se földön. (Mint később

megtudtuk, Tárjánban, az ABC-ben van.) Bosszúságok árán ugyan, de végül sikerült mindent megvenni, így bízom abban, hogy a rajzórák zavartalan megtartásának most már semmi akadálya nem lesz. A szabad szombat is szépen eltelt, igaz, nem pihenéssel, hanem sok-sok megrögzött — de hát ehhez a gyerekes szülő igazán hozzáadódhat. Ahogy fiam — már középiskolás — általános iskolás múltja visszadeng, valami olyasmire emlékszem, hogy akkor tájt az iskolában az előbb felsorolt eszközök megvásárlására tízhúsz-harminc forintot szedtek össze, s egy tételben szerezték be a kereskedelemtől ezeket. Igaz, akkor még szabad szombat sem volt.

Szabó János
Szeged, Olajos u. 6/C.

Üzenet

Kószó Antal (Ásotthalom, Lenin út 21.) olvasónk kérdésére, miszerint írhat-e lapunkba a közlekedéssel, az elsőbbség megadásával kapcsolatos cikket, azt válaszoljuk; észrevételeit szívesen fogadjuk. Kérjük, küldje el ezeket a Postaláda rovat cí-

mére. Amennyiben úgy találjuk, hogy a leírtak olyan hasznos tapasztalatokat tartalmaznak, melyeknek birtokában megelőzhetőek a sajnos egyre szaporodó közúti balesetek, idézzük a leveléből.

Köszönet

Gyarmati Mátyásné idős olvasónk a Dárda utca 11. szám alól köszönetlevelet küldött szerkesztőségünkbe. Mint írja, szeptember 15-én rosszul lett a Belvárosi temetőben. Szerencsére nem hagyták magára, sőt a refor-

mátus temető gondnoka kocsijába ültette és hazavitte. A megszokottnál nagyobb figyelemmel és gondoskodással emiatt mond köszönetet.

Összeállította:
Ladányi Zsuzsa

Fácánfarmok

Néhány évvel ezelőtt létesült Ulánbátor közelében Mongólia első fácántenyésztő gazdasága. Ma ezeknek a hasznos madaraknak a száma meghaladja az ezret. A gazdaság a tenyésztéshez szükséges felszereléseket a Bolgár Népköztársaságtól kapta. Ez a szép madár azáltal vonzza magára a szakemberek figyelmét, hogy rendkívül jól hasznosítható a mezőgazdaság kártevő ellen.

Az utóbbi időben Mongóliában több mezőgazdasági szövetkezett és állami gazdaság kezdett el foglalkozni méhészettel és madártenyésztéssel, olyan ágazatokkal, amelyeknek az országban nincsenek hagyományai. (BUDAPRESS—APN—MONCAME)

Ideg sérült gyermekek

A Varsó melletti, negy- részt társadalmi erőből felépített Gyermekegészségügyi Központ tudományos tevékenysége nem csupán a lengyel, de a külföldi szakemberek érdeklődését is felkeltette.

A központ szakemberei különös figyelmet fordítanak a gyermek idegrendszeri betegségeinek a vizsgálatára. Az idegrendszeri rendellenességeinek korai felismerése rendkívül fontos a betegségek gyógyításában. A probléma jelentőségét a statisztikai adatok is bizonyítják: az epidemiológiai vizsgálatok 180 ezer lengyel iskolásgyermekeknél mutattak ki szellemi elmaradottságot. A gyermekek fejlődési rendellenességeinek több mint 60 százalékát az idegrendszeri betegségei váltották ki.

A Gyermekegészségügyi Központi ideggyógyászati szakrendelője mellett rehabilitációs szakrendelő működik, ahol a gyermekek szülei fontos tanácsokat kapnak az idegbeteg gyermekek otthoni foglalatosságát illetően. A központ három, az ideggyógyászatban rendkívül fontos osztállyal rendelkezik; mindhárom korunk legmodernebb műsereivel van felszerelve. Ezek az elektroencefalográfiai, az echoencefalográfiai és az elektromiográfiai osztályok. Az elektroencefalográfiai osztály három Siemens-Elema készülékkel rendelkezik, amelyek közül az egyik nem csupán az agy bioelektrikus funkcióit regisztrálja, hanem a szív működését és a vérnyomást is. Az e készülékekkel végzett vizsgálatok lehetővé teszik az epilepszia korai felismerését, s az agyarak, a vérömlenyek és a gennyedések megállapítását úgyszintén.

Az echoencefalográfiai osztályon az ultrahangok segítségével az agy belső struktúrájának vizsgálatát végzik. Az itt alkalmazott „Echo-3” készülék lengyel konstrukció, és nagy érdeklődés nyilvánult meg iránta a hasonló kutatóközpontokban szerte a világon.

A harmadik osztály az idegrendszerének vizsgálatát végzi. A közeljövőben egy új részleget hoznak létre, a reoencefalográfiai osztályt, ahol a többi között lehetővé válik a vérkeringés agyi vizsgálata, fájdalommentes módszerrel. E négy osztály komplex ideggyógyászati kutatásokat végez majd. A gyermek-ideggyógyászati és korszerű kutatógyógyító intézetének osztályai az egész országból fogadják a kis pácienseket.

(BUDAPRESS—INTERPRESS).

Mikrobiológia és műemlékek

Tíz évvel ezelőtt kezdte meg munkáját Szófiában, az Országos Műemlékvédelmi Intézetben a mikrobiológiai laboratórium. Feladata, hogy a művészeti alkotások biológiai eredetű károsodását megakadályozza, megfelelő restauráló anyagokat és eljárásokat kísérletezen ki. A Grigorov professzor vezetésével itt dolgozó kutatók munkásságának eredményét első ízben a kazánliki trák sírbolt feltárásánál alkalmazták. A 2300 éves világírú hellenisztikus falfestmények különböző mikroorganizmusok okozta károsodásai ellen Grigorov professzor és munkatársai vették fel a harcot. Szovjet tapasztalatok hasznosításával ammóniumsókat alkalmaztak a falfestmények egy részének — amely erre rászorult — restaurálásánál.

A leghatékonyabbnak eddig a KWTEROL—A névű ammóniumsó bizonyult. Az ezzel kezelt sérült helyeken ez a vízben jól oldódó készítmény megöli a gombákat és elejét veszi a további penészesedésnek. A színeket károsító penészfajták további fiziológiai és biokémiai aktivitását eredményesen gátolja meg az új bolgár szernek már 0,5—1 százalékos oldata is.

A tudósok az ország húsz különböző műemlékében védik az új eljárással az ősi művészet emlékeit — óriási falfestményeket, többek között az ivanovói barlangtemplomokban, a Veliko Tircnovó-i, neszebari, arbanasszi templomokban, hogy megmentsék ezeket a pusztulástól. (BUDAPRESS—SZOFIA PRESS).